

1. Fel - sé - ges Is - ten, mennybé - li Te - rem - tőnk,
A Krisz - tus ál - tal jó - a - ka - ró U - runk,
Lel - ki és tes - ti go - nosz - tól vé - del - münk
És ol - tal - ma - zónk.

2. Kinek jó kedve mireánk áradott, / A Fiú által megnyilatkoztatott,
/ Kit most minékünk igazán hirdetnek / Ő igéjéből.
3. Gerjeszd fel azért a te Szentlelkeddel, / A mi szívünket tápláld
igéddel, / Hogy dicsőséged magasztaljuk híven / Minden időben.
4. Vedd el mirőlunk a mi bűneinket, / Ostorcsapással ne fenyíts meg
minket, / Ne tekintsd, kérünk, nagy bűnös voltunkat, / Álnoksá -
gunkat.
5. Tudjuk, mindnyájan mi kicsinységünkben / Bűnben fogantunk
anyánknak méhében, / Ádámként élünk e keserves völgyben, /
Emberi testben.
6. Ha megtekinted a mi bűneinket, / Álnokságunkért büntetsz meg
bennünket, / Ki viselné el haragodnak súlyát, / Iszonyú voltát?
7. Ám te igaz vagy, Ábrahámnak Ura, / Keresztyéneknek kegyelmes
oltalma, / Ne büntess minket azért haragodban, / Igazságodban.
8. Hála tenéked, kegyes Atya Isten, / Dicséret néked, áldott Fiú Isten,
/ Tisztesség néked, Szentlélek Úr Isten, / Minden időben.